

om jeg saa maa sige, Egeninteressen, idet man særlig henvender sin Appel til dem, der rammes af de Nedbringelser, der finder Sted, og som ganske vist talmæssigt set er af Betydning, men som i Forhold til Kronestigningen ikke har nogen afgørende Betydning, idet den almindelige Prisnedgang — det er min Opfattelse — hurtig vil udligne den talmæssige Nedgang, der er Tale om efter disse Lovforslag.

Nu har der været talt stærkt om, at man ikke skulde undergrave det parlamentariske Styre. Her staar det for mig saaledes, at hvis det parlamentariske Styre fortsat skal virke til Gavn for vort Land i dets Helhed, gælder det netop om, at det parlamentariske Styre ikke bevæger sig ind paa et Sidespor, hvor Egeninteressen fra enkelte Grupper eller fra flere Grupper gør sig stærkere gældende, end ønskeligt og heldigt er for Helhedens Udvikling her i Landet. Og dér mener jeg, at ved den Appel, man stadig fra Oppositionspartiernes Side retter til dem, der rammes af denne Nedgang, som kun finder Sted, fordi Erhvervslivets Udøvere allerede har faaet en langt stærkere Nedgang end den, der er Tale om at gennemføre ved disse Lovforslag, retter man ganske særlig sin Agitation paa at kalde paa Egeninteressen i Stedet for, som jeg ogsaa gjorde mig til Talsmand for under Valgkampen, hvad der vilde have været klogere og rigtigere, at gøre opmærksom paa, hvorledes de egentlige Forhold ligger i Erhvervene, hvorledes mangfoldige Folk paa min Alder, som sidder paa smaa Ejendomme, maa være beredt paa at forlade dem, fordi de ikke kan klare enhver sit. Det vilde have været klogere og rigtigere, om man i en saadan Situation gjorde Befolkningen opmærksom paa, hvordan de virkelige økonomiske Forhold som Helhed betragtet ligger Landet over, saaledes at Folk kunde lære at resignere, i Stedet for at hver sætter sig paa sin Hest og rider hver i sin Retning og paakalder sin egen Interesse uden at tage Hensyn til Helheden.

Det er i Virkeligheden det, jeg mener har præget Lovgivningen her i Vinter. Man kan sige, det er en kort eller en lang Samling, jeg mener nu ikke, Rigsdagssamlingen har været for lang i Forhold til de Resultater, der er Udsigt til at opnaa, naar man tager i Betragtning, at Valget fandt Sted først i December, og at Rigsdagen først efter Nytaar var i Stand til at arbejde, efter at Regeringsdannelsen var overstaaet. Vi har før set Rigsdagssamlinger, hvor man har vedtaget en Finanslov og en enkelt ny Lov, men her er i Virkeligheden Tale om at

revidere og omregulere lange Rækker af Udgiftslove, og det mener jeg, Rigsdagen har haft sin Tid til, men heller ikke for lang en Tid i Forhold til Resultatet.

Saa gjorde nogle ærede Medlemmer mig opmærksom paa, at jeg ikke kunde fæste alt for megen Tiltro til de Citater, jeg har oplæst af forskellige Blade. Ja, det er rigtigt, at der i de radikale Blade selvfølgelig staar stærkt rosende Ord om dette Forslag, og hvor fortræffeligt det vilde være, hvis det blev vedtaget, men jeg mente, at disse søde Ord havde nedfældet sig som Manna paa den Ager, hvor de Radikale færdes, saa der var ikke nogen Anledning for mig til at gøre opmærksom paa de smukke Ord, som havde staaet der, derfor tog jeg nogle kritiske Bemærkninger fra det radikale Partiblads i Midtelfart og saa et Blad, som ofte bliver taget til Indtægt for det radikale Parti, „Østsjællands Folkeblad“, og jeg glemte for Resten i mit første Indlæg, at „Vestjyllands Folkeblad“, der er et radikalt Organ, har udtalt sig meget bestemt imod Folkeafstemningen. Men det er mit Indtryk af Forhandlingen her, at der er ingen rigtig Fart i det, det er — hvis man kan sige det uden at støde an mod den parlamentariske Tone — ligesom de Folk, der ellers gaar med Harmen paa, ikke har faaet Harmen med hened i Dag, for det er foregaaet saa stille og under de elskværdigste Former; det er ikke som forrige Tirsdag, da vi bevægede os betydeligt højere oppe.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at jeg ikke havde overbevist ham gennem det, jeg her har ført frem. Nej, ærede Medlem Hr. Munch, det havde jeg heller ikke ventet at kunne gøre ved min første Tale. Men jeg vil haabe, den har gjort saa meget Indtryk, at jeg, hvis jeg siden skulde faa Lejlighed til at veksle Replikker med det ærede Medlem, saa kunde faa Lejlighed til at øve en lille Smule Indflydelse paa det ærede Medlems Udvikling i den Retning, jeg mener er heldigst ogsaa for hans Partis Vedkommende.

Jeg skal slutte med at anbefale, at Venstre gaar imod det foreliggende Lovforslag i Henhold til de Udtalelser, den højttærede Statsminister har fremsat.

Stauning: Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Søren Larsen ikke har faaet en tilstrækkelig høj Tone i Dag — jeg forstaar, det er noget, han sætter Pris paa — men det sker jo kun, naar der er noget reelt at forhandle om, det kan naturligvis ikke ske ved en Lejlighed som denne. Jeg gad da nok vide, hvem der skulde kunne